

2, i lov om erstatningsansvar kan bringes i anvendelse ved sådanne befordringer i forbindelse med skadelidtes medvirken til skaden, foreslås det, at der som *stk. 4* indsættes en bestemmelse herom. Dette medfører, at der under visse betingelser helt eller delvis kan ses bort fra skadelidtes medvirken til skaden, og at der ved afgørelsen heraf kan tages hensyn til ikke kun graden af den udviste uagtsomhed, men også til øvrige omstændigheder.

Til § 111

(Montreal 3, art. 22 sammenholdt med Montreal 4, art. 22)

Lovforslagets § 111, der afløser de gældende §§ 111 og 111 a, indeholder ligesom disse paragraffer bestemmelser om ansvarsgrænserne for befordrerens. De ansvarsgrænser, der er angivet i forslaget for de forskellige tilfælde, må ikke overskrides, uanset hvilket ansvarsgrundlag der påberåbes, herunder ansvar, der støttes på aftale. En særskilt bestemmelse herom findes i forslaget § 113. Begrænsningsbeløbene vedrører kun selve skadeserstatningen således, at sagsomkostninger kan tilkendes udover disse beløb.

I *stk. 1* angives begrænsningsbeløbet for personskader. Beløbet er 100.000 særlige trækingsrettigheder (SDR) for hver passager. Ansvarsgrænsen gælder også for skader, der tilføjes passagerer i indenrigs luftfart.

Stk. 2 indeholder begrænsningsbeløbet for skader som følge af forsinkelse af passagerer. Beløbet er 4.150 SDR for hver passager. Som nævnt i de specielle bemærkninger til forslaget § 109 er befordrerens ikke objektivt ansvarlig for skader, som skyldes forsinkelse. For sådanne skader gælder fortsat et præsumptionsansvar.

Stk. 3 angiver begrænsningsbeløbet for skader som følge af, at rejsegods går tabt, beskadiges eller forsinkes. Beløbet er 1.000 SDR for hver passager. Beløbet er således ikke længere i noget tilfælde knyttet til rejsegodsets vægt. Som anført i de specielle bemærkninger til forslaget § 107 omfatter betegnelsen »rejsegods« både indskrevet rejsegods og genstande, passageren selv medtager eller bærer på sig.

I *stk. 4* er angivet begrænsningsbeløbet for alle slags skader i forbindelse med befordring af gods, såsom tab og beskadigelse af godset samt forsinkelse ved befordringen af godset. Begrænsningsbeløbet er som hovedregel 17 SDR pr. kilo gods. Som hidtil kan afsenderen indgå aftale med befordrerens om en højere ansvarsgrænse i de tilfælde, hvor afsenderen ved godsets aflevering til befor-

dreren har angivet en højere værdi og tillige har betalt det eventuelle fragttillæg, som befordrerens kræver på grund af denne højere værdi. I så tilfælde gælder i stedet denne højere værdi som begrænsningsbeløb, medmindre befordrerens beviser, at den virkelige værdi er mindre end den angivne. Bestemmelserne i *stk. 4*, herunder dem, der angår fastsættelsen af befordrerens ansvarsgrænse, når skaden kun berører en del af godset, svarer bortset fra enkelte præciseringer til bestemmelserne om gods i den gældende § 111, *stk. 2*.

Ifølge *stk. 5* gælder som hidtil den hovedregel, at der ikke skal tages hensyn til sagsomkostninger ved anvendelse af ansvarsgrænserne. Undtagelse fra denne regel skal imidlertid fremtidig kun kunne gøres, når der er spørgsmål om svaret ved befordring af gods. I dette tilfælde er den gældende bestemmelse i § 111, *stk. 4*, 2. pkt., opretholdt. Hvad derimod angår svaret ved befordring af passagerer og rejsegods, er den mulighed, som befordrerens i dag har med hensyn til at undgå eller begrænse sagsomkostninger ved et »hurtigt og rimeligt« forligstilbud, udgået.

Da det ikke kan udelukkes, at der efter omstændighederne nedlægges påstand om erstatning i en anden valuta end danske kroner, er denne mulighed omfattet af *stk. 6*.

Til § 112

(Warszawa/Haag art. 23)

Forslagets § 112 svarer med redaktionelle ændringer til de gældende bestemmelser i § 112. Ved befordring af gods har befordrerens således fortsat mulighed for bevissikring allerede ved modtagelsen af godset.

Til § 113

(Guatemala art. 24, *stk. 2*, og Montreal 4, art. 24, *stk. 2*)

Lovforslagets § 113, der erstatter den gældende § 113, indeholder den vigtige bestemmelse om, at ansvarsgrænserne i forslaget § 111 ikke må overskrides, uanset hvilket ansvarsgrundlag der påberåbes. Der kan således heller ikke ved aftale fastsættes højere ansvarsgrænser.

Montreal-protokol nr. 3 og 4 i forening indebærer, at Warszawa-konventionens artikel 25, der ligger til grund for den gældende § 113, ophæves.

Den foreslåede bestemmelse indebærer således, at retten til ansvarsbegrænsning i overensstemmelse med forslaget § 111 gælder, selv om befordre-